Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Arhip Alexandru
Dosarul nr. 2ai-250/25 (2-18140898-02-2ai-05092025)

D E C I Z I E

3 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de către Afanas Galina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025, în cauza de insolvabilitate la cererea depusă de Afanas Galina împotriva lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Vera Popaz cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO", recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciului de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „NOURCO" în planul procedurii de restructurare.

La 26 decembrie 2011, Galina Afanas a depus cererea prin care a solicitat: tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului conform art. 211 alin. (1), lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

În motivarea cererii, a invocat faptul că, la 10 noiembrie 2011 a avut loc adunarea creditorilor SRL „NOURCO" în proces de insolvabilitate, în cadrul căreia administratorul a propus planul procedurii de restructurare, iar creditorii au aflat despre faptul că masa

debitoare nu este suficientă pentru satisfacerea creanțelor creditorilor și urmează să mai achite suplimentar pentru finalizarea construcției. Însă, având în vedere faptul că, Afanas Galina a achitat aproximativ 500 000 lei, iar bani au fost furați de către Tudor Butuc, inclusiv ultimul a ținut o contabilitate fictivă, consideră că, acesta urmează să răspundă pentru acțiunile sale conform legislației.

Relevă că la 20 mai 2025, Afanas Galina a depus supliment la cererea din 26 decembrie 2011 cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO".

Suplimentar a invocat faptul că, insolvabilitatea SRL „NOURCO" a fost provocată intenționat și fictiv, membrii conducerii societății (Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Popaz Vera) fiind implicați în fraude financiare, deturnarea fondurilor, administrare abuzivă a bunurilor debitoarei și prelungirea artificială a procedurii de insolvabilitate. Aceștia ar fi favorizat creditorii fictivi și companiile afiliate, organizând licitații trucate, transferând active și deturnând sume considerabile în interes personal, în detrimentul creditorilor reali. Expertizele judiciare și actele de control economic confirmă existența deturnărilor financiare, contabilitate dublă, eschivarea de la plata impozitelor, precum și transferuri de active și organizare de licitații trucate.

Susține că, deși a achitat integral suma contractată pentru apartamentul nr. 39, imobilul nu a fost predat, iar ulterior a fost supusă șantajului și amenințărilor cu evacuarea silită, obligată să achite sume suplimentare sub pretextul finalizării construcției, în timp ce dreptul său de proprietate a fost ignorat și suprapus cu hotărâri judecătorești frauduloase și intervenția administratorilor insolvabilității. Mai mult, datoriile debitorului puteau fi achitate, existând suficiente active și mijloace financiare pentru stingerea obligațiilor, iar conduita organelor de conducere atestă intenția de a prejudicia creditorii.

Evidențiază faptul că, probele suplimentare prezentate confirmă surplusul de mijloace financiare în masa debitoare, acțiunile abuzive, administrarea frauduloasă și prejudiciul material și moral suferit de creditorul Afanas Galina.

În final reclamanta solicită: atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. „NOURCO" în persoana lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Verei Popaz în temeiul art. 221 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h) și i) din Legea insolvabilității, recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciu de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025, a fost respinsă cererea înaintată de Afanas Galina împotriva lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Vera Popaz cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO", recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului

procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciului de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 iulie 2025, s-au corectat erorile materiale admise în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) pronunțat la data de 21 iulie 2025, prin înlocuirea sintagmei: „21 august 2025" cu sintagma: „21 iulie 2025", și prin substituirea în tot cuprinsul dispozitivului hotărârii a prenumelui pârâtului din „Butuc Gheorghe" în „Butuc Tudor".

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 28 iulie 2025, Afanas Galina a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, **apelanta Afanas Galina** a invocat că instanța de fond a exclus eronat pe Chicu Dumitru și Popaz Vera, susținând că nu aveau calitatea de „membri ai organelor de donducere" la data insolvabilității (26.10.2010) sau în cele 24 luni anterioare.

Relevă că conform hotărârii Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010, Chicu Dumitru a fost numit administrator provizoriu la 23 iunie 2010 și administrator permanent al insolvabilității SRL „NOURCO" la 26 octombrie 2010, activând până în 2017, când a fost pus sub învinuire de Procuratura Anticorupție și a fugit din țară (art. 15, 63 alin. (1) Legea nr. 149/2012).

Indică că Popaz Vera, fost jurist al SRL „NOURCO", l-a succedat pe Chicu Dumitru în 2017, continuând administrarea abuzivă.

Notează că în cele 4 luni premergătoare insolvabilității (iunie-octombrie 2010), Chicu Dumitru a influențat insolvabilitatea fictivă și intenționată, inclusiv prin necontestarea vânzării fictive/frauduloase a unui teren de 1,063 ha, revândut de procurorul Ștefan Șaptefrați la 5 octombrie 2010, cu doar 21 de zile înainte de insolvabilitate.

Afirmă că administrarea lui Chicu Dumitru (2010-2017) și a Verei Popaz (2017-prezent) a implicat acțiuni abuzive, inclusiv prelungirea artificială a procedurii (peste 13 ani), refuzul predării bunurilor (art. 1176 Cod Civil), licitații trucate și deturnarea a 1 milion euro din masa debitoare, separarea din masa debitoare (08.04.2011) până la propunerea planului (10.11.2011) a 2 apartamente (la prețul de 420 euro/m^2) pentru creditorul cu datorii SRL „Ioxa- Impex", separarea din masa debitoare a apartamentelor pentru creditorii Ududovici Vladimir și Vrânceanu Anatolie la preț preferențial.

Susține că prima instanță a ignorat probele din dosar, încălcând prevederile art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.

Afirmă că pentru Butuc Tudor, calitatea sa de director și asociat unic este necontestată, dar instanța de fond a negat-o eronat în titlu („Butuc Gheorghe" - eroare materială).

Instanța de fond a comis o eroare gravă de fapt și de drept prin desconsiderarea Actului CCCEC din 6 august 2010, afirmând eronat că acesta nu este relevant deoarece „a fost emis în cadrul unei acțiuni de control administrativ și nu ca măsură administrată sau dispusă de instanță în prezenta cauză". În realitate, Actul CCCEC a fost anexat la dosar și a stat la baza hotărârii Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010, care a dispus intentarea procesului de insolvabilitate a SRL „NOURCO". Actul a fost întocmit și adus la cunoștință lui Chicu Dumitru, care în acea perioadă deținea funcția de administrator provizoriu la SRL „NOURCO".

Instanța a respins probele ca „neconcludente", susținând că Actul CCCEC din 6 august 2010 și Expertiza nr. 1665/28.07.2011 nu sunt administrate contradictorial. Această afirmație este eronată: aceste documente sunt oficiale, emise de autorități competente (Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Centrul Național de Expertize Judiciare), și se află în dosarul de insolvabilitate (vol. I, f.d. 85-91; vol. XIII, f.d. 11-17; vol. XX, f.d. 34-45), fiind accesibile tuturor părților.

La fel, apelanta invocă încălcarea dreptului la proces echitabil și a termenului rezonabil și imparțialitate judiciară (art. 6 § 1 CEDO, art. 20 Constituție RM).

Declară că a recuzat judecătorul Arhip Alexandru pentru lipsă de imparțialitate, dar instanța a respins neîntemeiat recuzarea, fără a motiva în conformitate cu art. 130 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În viziunea apelantei, examinarea cererii de răspundere subsidiară într-o singură ședință (16 iulie 2025) și respingerea cererii fără o analiză completă a probelor încalcă dreptul său la un proces echitabil.

În continuare releatează că instanța de insolvabilitate eronat a considerat pretențiile din supliment (pct. 3-12) subsecvente și acoperite de „lucrul judecat", invocând hotărâri anterioare. Susține că pretențiile sunt independente sau conexe, dar nu identice.

Mai indică că prejudiciul cauzat apelantei de către membrii organelor de conducere și administratorii insolvabilității SRL „NOURCO" (Butuc Tudor, Chieu Dumitru și Popaz Vera) este calificat ca delictual conform dispozițiilor Codului Civil, articolele 1998-2039, coroborate cu art. 73 din legea insolvabilității.

Afirmă că după respingerea cererii de răspundere subsidiară prin hotărârea nr. 2i-578/18 din 21 august 2025, a fost constrânsă să achite a treia oară suma nejustificată de 25 683,33 lei, pentru a evita evacuarea silită a familiei sale. Cu intervenția Procuraturii, a obținut înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 39, semnând actul de predare-primire sub rezerva restituirii sumelor achitate suplimentar (10 000 euro investiții, 890,50 euro supraplată, 5 263,55 euro impusă anterior) și a sumei nejustificate de 25 683,33 lei, plătită exclusiv pentru a-și proteja familia.

Conchide că având în vedere compromiterea probelor în dosarul nr. 2i-578-l/18, și necesitatea asigurării integrității probatoriului în dosarul nr. 12- 2i-18386-22032018 (nr.

2e-51/2011) la examinarea cererii de răspundere subsidiară din 26 decembrie 2011 și suplimentului din 20 mai 2025, a anexat prin cererile din 11 iunie 2025, 19 probe (20 fișiere) cu nr. intrare nr. 6/1-12975 și intrare nr. 6/1-12976.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

La 31 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Popaz Vera a depus referință asupra cererii de apel, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost emisă la 21 iulie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 28 iulie 2025 (f. d. 185).

Prin urmare, apelul declarat de către Afanas Galina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În virtutea art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 359 alin. (2) din Codul de procedură civilă, apelul declarat împotriva hotărîrii se consideră declarat şi împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunţarea hotărîrii şi dacă atacarea încheierii nu se menţionează în cererea de apel.

În conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură civilă, după pronunţarea hotărîrii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

La cererea participanţilor la proces sau din oficiu, instanţa judecătorească corectează greşelile sau omisiunile din hotărîre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli

se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greșelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanților la proces. Instanța care examinează problema corectării poate dispune citarea participanţilor pentru a se pronunța cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greşelilor.

În cazul în care cererea privind corectarea greşelilor sau a omisiunilor din hotărâre se depune în cadrul examinării cauzei în instanţa de apel sau de recurs, aceasta se soluţionează de către instanţa respectivă.

În cazul în care cererea privind corectarea greşelilor sau a omisiunilor se referă la actele emise de instanţa de apel sau de recurs, aceasta se soluţionează de către instanţa respectivă.

Prevederile prezentului articol sânt aplicabile și pentru corectarea greșelilor sau a omisiunilor din încheierile, deciziile și ordonanțele judecătorești.

Din actele cauzei rezultă că prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 iulie 2025, s-au corectat erorile materiale admise în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) pronunțat la data de 21 iulie 2025, prin înlocuirea sintagmei: „21 august 2025” cu sintagma: „21 iulie 2025”, și prin substituirea în tot cuprinsul dispozitivului hotărârii a prenumelui pârâtului din „Butuc Gheorghe” în „Butuc Tudor”.

Prin urmare, având în vedere faptul că, la redactarea hotărârii instanței de insolvabilitate au fost admise erori mecanice, Colegiul judiciar corectă soluția instanței de fond privind corectarea erorilor materiale admise în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) pronunțat la 21 iulie 2025.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010, s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „NOURCO” și s-a numit în calitate de administrator al insolvabilității administratorul autorizat Chicu Dumitru, certificat de instruire profesională nr. 9705 din 14 decembrie 2007.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului SRL „NOURCO” s-a validat creanța Galinei Afanas în sumă de 29 750 euro, echivalentul a 451 235,20 lei, ca creanța chirografară.

La 26 decembrie 2011, Afanas Galina a depus în adresa Curții de Apel Economice cererea împotriva lui Butuc Tudor prin care a solicitat: răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului în temeiul art. 221 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Ulterior, la 20 mai 2025, în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Central), Afanas Galina a depus supliment la cererea din 26 decembrie 2011 cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO”, solicitând:

1) examinarea de urgență a cererii din 26 decembrie 2011, în conformitate cu articolul 6 § 1 CEDO, având în vedere nerespectarea termenului rezonabil de peste 13 ani.

2) atragerea la răspundere subsidiară a lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Popaz Vera, pentru prejudiciile cauzate prin insolvabilitatea intenționată și fictivă a SRL „NOURCO”, în temeiul art. 27 alin. (1) și art. 221 din Legea nr. 632/2001, precum și pentru deturnarea unui milion de euro, licitații trucate, prelungirea artificială a insolvabilității și conflictul de interese cu SRL „EXFACTOR-GRUP”.

3) obligarea lui Chicu Dumitru și Popaz Vera să întocmească și să semneze actul de predare- primire a apartamentului nr. 39, conform p.2.1, p.2.5 din contractul nr. 39 și articolului 1176 Cod civil, având în vedere că a fost achitat integral și în termen cu 2 ani și 9 luni înainte de insolvabilitate;

4) recunoașterea caracterului ilegal și anularea titlului de evacuare silită emis de judecătorul Sergiu Arnaut, ca fiind contrar statutului său de creditor validat;

5) recunoașterea caracterului ilegal al încheierii din 26 noiembrie 2012 de explicare greșită a hotărârii din 8 aprilie 2011 prin care instanța a exonerat debitorul de răspundere, a rezolvit ilegal, pe ascuns contractul nr. 39 și a pus obligația dării în exploatare a apartamentului nr. 39 pe seama reclamantei, contrar statutului său de creditor;

6) recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 39, conform hotărârii Judecătoriei Centru nr. 2-2544/2013, și obligarea debitorului la plata sumei de 191 798 lei în folosul său, conform aceleiași hotărâri; anularea planului din 10 noiembrie 2011, votat de creditorii cu datorii, care impune plata sumei de 5 263,55 euro și amenință cu vânzarea apartamentului nr. 39, ca fiind abuziv și contrar legii;

7) obligarea debitorului la restituirea sumei investită suplimentar de 10 000 euro pentru a continua construcția apartamentului nr. 39 abandonată de Butuc Tudor și de Chicu Dumitru;

8) obligarea debitorului la restituirea sumei de 5 263,55 de euro, confirmată de Chicu Dumitru că a fost însușită de Butuc Tudor și că nu se ajunge pentru finisarea apartamentului nr.39;

9) obligarea debitorului la restituirea în folosul său a plății achitate în plus pentru 1,37 m2 în sumă de 890,50 euro conform p.2.4 din contractul nr. 39;

10) obligarea debitorului la plata prejudiciului moral cauzat timp de 16 ani de când trebuia să-i predea apartamentul conform contractului nr. 39 (p. 2.1, p.2.5, anul 2009).

11) anularea licitațiilor trucate pentru apartamentele nr. 40 și 45 și spațiile comerciale, precum și a numirii fără licitație a SRL „EXFACTOR-GRUP, ca fiind contrare art. 91 din legea nr. 149/2012.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei cererii depuse de Afanas Galina cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO”, recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciului de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind legală și corectă soluția instanței de insolvabilitate privind netemeinicia cererii înaintate de Afanas Galina.

Referitor la pretenția privind examinarea de urgență a cererii din 26 decembrie 2011, în conformitate cu articolul 6 § 1 CEDO, Colegiul judiciar relevă următoarele:

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

Colegiul judiciar consideră necesar a menționează că reclamanta/apelantă a formulat anterior, separat o cerere de accelerare a examinării cauzei sale, care a fost examinată conform art. 192 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 8 mai 2025, a fost admisă cererea depusă de Afanas Galina cu privire la accelerarea examinării cererii depuse la 26 decembrie 2011 (f. d. 43-45).

Totodată, instanța de apel relevă că solicitarea inserată în cerea de chemare în judecată, privind examinarea examinarea de urgență a cererii din 26 decembrie 2011, Colegiul judiciar reține ca fiind întemeiate argumentele instanței de fond referitor la faptul că cererea depusă de Afanas Galina la 26 decembrie 2011 nu a fost examinată până

în prezent în temeiul art. 221 alin. (1) din Legea insolvabilității, întrucât pe parcursul procedurii de insolvabilitate SRL „NOURCO” a deținut masă debitoare, fapt confirmat și din rapoartele periodice prezentate de către administratorul insolvabilității.

Astfel, potrivit notei informative nr. 93/25 din 13 iunie 2025, anexată la actele cauzei, rezultă că au fost efectuate achitări din masa debitoare în beneficiul creditorilor cu creanțe validate conform planului de distribuție, fiind gestionate inclusiv sume pentru restituirea plăților suplimentare și predarea unor bunuri imobile. De asemenea, la momentul actual, există active din masa debitoare (imobile) nevalorificate, aflate sub sechestru sau litigiu.

Respectiv, instanța de insolvabilitet just a reținut că, la momentul pronunțării hotărârii contestate este posibilă și justificată examinarea cererii formulate de Afanas Galina, având în vedere că procesul de valorificare a masei debitoare este spre finalizare, ceea ce face actuală incidența art. 221 alin. (1) din Legea insolvabilității, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ai debitorului.

Referitor la pretenția privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Popaz Vera, pentru prejudiciile cauzate prin insolvabilitatea intenționată și fictivă a SRL „NOURCO”, Colegiul judiciar relevă următoarele:

Conform art. 27 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14-11-2001, (în vigoare la data apariției raportului juridic litigios), în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organelor executive sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Potrivit art. 220 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14-11-2001, (în vigoare la data apariției raportului juridic litigios), membri ai organelor de conducere ale debitorului, în sensul prezentei legi, pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale, administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la momentul intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare datei intentării procesului.

Astfel, prin prisma cadrului legal enunțat, raportat la pretențiile reclamantei cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară pe Butuc Tudor, Popaz Vera și Chicu Dumitru, în calitate de subiecți ai răspunderii subsidiare, Colegiul apreciază ca fiind nefondate pretențiile reclamantei.

Conform art. 27 alin. (1), art. 220-221 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, (în vigoare la data apariției raportului juridic litigios), legiuitorul stabilește și reglementează posibilitatea tragerii la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate a debitorului, determină cercul persoanelor în privința cărora o asemenea răspundere poate fi aplicată, precum și stabilește perioada pentru care o atare formă a răspunderii operează.

La caz, răspunderea specială este angajată în raport cu persoanele care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului. Or, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, membrii organelor de conducere sunt înlăturați de la administrarea și gestionarea debitorului, neavând posibilitate să mai comită careva acțiuni ce ar afecta negativ starea financiară a acestuia.

Reieșind din prevederile enunțate, Colegiul judiciar reiterează că, intentarea procedurii de insolvabilitate în privința SRL „NOURCO" a fost dispusă prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010.

Respectiv, atât calitatea de membri ai organelor de conducere ale debitorului, cât și faptele culpabile, pretins săvârșite de către pârâți, sunt circumstanțe obligatorii, care urmează să fie întrunite în mod cumulativ în limita temporală a cel mult doi ani, calculați anterior intentării procesului.

La caz, prima instanță corect a conchis că în raport Chicu Dumitru și Vera Popaz, nu a fost prezentată nici o probă care să confirme deținerea calități de membri ale organelor de conducere ale debitorului, reieșind din prevederile art. 220 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, coroborate la dispozițiile hotărârii de intentarea a procesului de insolvabilitate față de debitor. Or, în lipsa unor probe pertinente și plauzibile, se constată fără îndoială că Chicu Dumitru și Vera Popaz nu au calitatea de subiecți al raportului material litigios evidențiat de către Afanas Galina.

Referitor la calitatea lui Butuc Tudor de membru al organelor de conducere ale societății debitoare, prima instanță temeinic a reținut că potrivit raportului administratorului insolvabilității SRL „NOURCO", Chicu Dumitru din 4 februarie 2011, unicul asociat al debitorului cu cota de participare 100 % este Butuc Tudor, precum și ultimul deținea funcția de director. Totodată, dreptul de primă semnătură în bancă a avut Butuc Tudor, fapt confirmat și prin actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „NOURCO" din 6 august 2010.

În analiza celor enunțate, rezultă cu certitudine că Butuc Tudor a avut calitatea de membru al organelor de conducere ale societății debitoare pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Cu atât mai mult că, întrunirea calității de subiect al raportului material litigios în prezenta speță nu prezumă în mod obligatoriu antrenarea răspunderii subsidiare în modul solicitat. Astfel, o atare acțiune este condiționată de prezența tuturor circumstanțelor stipulate prin lege.

Conform art. 221 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14-11-2001, (în vigoare la data apariției raportului juridic litigios), la cererea creditorilor, administratorului sau din oficiu, în cazul insuficienţei masei debitoare, instanța de judecată decide printr-o încheiere ca o parte din datoriile debitorului să fie suportată de membrii organelor de conducere ale debitorului dacă aceştia sînt vinovaţi de:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care ducea în mod vădit debitorul la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în ultimele 3 luni de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 26;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Astfel, pentru tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci este necesară sarcina probațiunii, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate vinovăția pârâtului în săvârșirea acțiunilor enumerate la lit. a) - i), care a contribuit la provocarea insuficienței masei debitoare.

Cu referire la argumentele reclamantului în susținerea cererii sale, a indicat toate temeiurile prevăzute la art. 221 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, însă contrar obligației probațiunii în judecată, Afanas Galina nu a prezentat probe din care s-ar constata faptul că, anume pârâtul Butuc Tudor a săvârșit în mod individual vreuna dintre acțiunile enumerate la art. 221 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h) și i) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14-11-2001. Probele prezentate nu demonstrează în mod concludent că pârâtul ar fi utilizat bunurile sau creditele debitorului în interes personal, ar fi desfășurat activități comerciale în interes propriu sub acoperirea societății, ar fi ținut o contabilitate fictivă, ar fi dispus continuarea unei activități generatoare de incapacitate de plată, ar fi efectuat plăți preferențiale, ar fi omis depunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate sau ar fi comis alte acțiuni prejudiciabile proprietății debitorului.

La caz, prima instanță corect a punctat că Afanas Galina s-a rezumat la invocarea concluziilor expuse prin actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „NOURCO” din 6 august 2010, precum și la concluziile expuse prin raportul de expertiză nr. 1665 din 28 iulie 2011, fapt ce nu poate fi reținut de către instanță.

Referitor la actul privind rezultatele reviziei economico-financiare tematice efectuată la SRL „NOURCO” de CCCEC la 6 august 2010, se reține că actul a fost emis în cadrul unei acțiuni de control administrativ și nu ca măsură administrată sau dispusă de către instanța de insolvabilitate. Documentul respectiv a fost întocmit de către controlorii-revizori ai unei structuri cu atribuții de control și investigație financiară, în legătură cu alte proceduri și nu în legătură cu obiectul și părțile prezentului litigiu. Acest act a fost elaborat independent de prezenta cauză și nu reflectă cadrul și principiile contradictorialității și nemijlocirii specifice procesului civil. Nu a fost supus dezbaterii în contradictoriu de către părți în cursul prezentei cauze, nefiind posibilă clarificarea sau contestarea concluziilor ori prezentarea de observații critice sub controlul instanței.

Referitor la raportul de expertiză nr. 1665 din 28 iulie 2011, instanța de insolvabilitate a reținut că, acesta a fost întocmit asupra materialelor unui dosar penal,

fiind dispusă expertiza prin ordonanța procuraturii și întocmit exclusiv pentru scopurile urmăririi penale. Acest raport nu a fost desemnat, administrat sau verificat contradictoriu în cadrul prezentei cauze. În aceste condiții, constatările și concluziile raportului de expertiză nu pot fi apreciate drept probe concludente și pertinente la examinarea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Butuc Tudor.

Colegiul judiciar menționează că, dispoziţiile art. 221 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, nu instituie automat prezumţia de culpă a membrului organului de conducere, dar prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvabilitate şi care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenţei unor asemenea fapte şi a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvenţă a debitoarei se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile şi în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet şi pertinent.

Instanța de apel relevă că, pentru a fi aplicabilă răspunderea subsidiară este necesar ca drepturile de creanţă ale creditorilor faţă de patrimoniul debitorului să fi existat anterior comiterii faptelor enumerate la art. 221 din Legea insolvabilităţii, or nu poate fi constatată culpa persoanei la cauzarea incapacităţii de plată a debitorului dacă nu există o obligaţie de plată a debitorului care să nu poată fi satisfăcută ca urmare a săvîrşirii faptei.

Astfel, în argumentarea soluției sale, prima instanță a conchis că argumentele invocate de Afanas Galina în susținerea cererii nu se circumscriu în categoria faptelor enumerate la art. 221 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h) și i) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Totodată, instanța de insolvabilitate just a subliniat că nu a fost constată existența faptei ilicite, vinovăția lui Butuc Tudor în cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului, precum și legătura cauzală dintre prejudiciul invocat și fapta ilicită pretins a fi comisă de către ultimul în baza temeiului răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale SRL „NOURCO” prevăzut de art. 221 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h) și i) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Instanța de apl apreciază că, lipsa cel puțin a unei fapte ilicite săvârșite de către pârât în calitate de membru al organelor de conducere a SRL „NOURCO” face imposibilă stabilirea legăturii cauzale și vinovăției în modul enunțat.

Prin urmare, se menționează că, circumstanțele invocate nu au fost probate în mod convingător, astfel va fi respinsă solicitarea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a lui Butuc Tudor în temeiul art. 221 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h) și i) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Aderent, Colegiul judiciar enunță că art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, consacră principiul general al sarcinii probei, potrivit căruia: fiecare parte (reclamant sau pârât) trebuie să aducă dovezi pentru faptele pe care își întemeiază: pretențiile (în cazul reclamantului), sau apărările / obiecțiile (în cazul pârâtului).

Cu alte cuvinte, judecătorul nu pornește de la prezumția că o parte are dreptate, ci de la neutralitate, iar părțile trebuie să-și susțină pozițiile prin probe.

Acest principiu reflectă ideea că justiția se bazează pe activitatea părților, nu pe investigația din oficiu a instanței; nimeni nu poate câștiga un proces doar prin afirmații-trebuie să demonstreze faptele pe care le invocă.

Astfel, dispoziția sus enunțată asigură un echilibru între părți și garantează dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO).

Cu referire la pretențiile formulate de Afanas Galina în cererea suplimentară privind recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciu de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor, instanța de insolvabilitate corect a reținut că acestea sunt pretenții subsecvente cererii inițiale depusă la 26 decembrie 2011, întrucât pretențiile formulate sunt legate direct de obiectul acesteia.

Prin urmare, pe cale de consecință având în vedere netemeinicia cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO", pretențiile subsecvente urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Aderent, se reține că conform art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În acest sens, instanța de insolvabilitate a indicat că pretențiile înaintate de Afanas Galina cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciu de construire neprestat și cu titlu de supraplată, au fost supuse examinării prin hotărâri judecătorești irevocabile și anume: încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2e-317/2012 din 26 noiembrie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rc-406/13 din 13 noiembrie 2013; hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2c-317-5/12 din 29 august 2017, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ri-363/17 din 29 noiembrie 2017; hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-578-1/18 din 13 decembrie 2019, menținută prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr. 2ri-101/20 (2-18147292-02-2ri-05022020) 05 mai 2020; încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-578/18 din 11 august 2023; încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-578/18 din 23 august 2023, menținută prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr. 2ri-557/23, din 28 noiembrie 2023.

Astfel, prin prisma normei art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, rezultă că judecătorul care soluționează o nouă cauză nu mai poate repune în discuție faptele deja stabilite în hotărârea anterioară. Ele au autoritate de lucru judecat (res judicata) în privința aspectelor constatate anterior, „și nu se cer a fi dovedite din nou".

În noul proces, părțile nu mai trebuie să administreze probe pentru a demonstra aceleași fapte deja stabilite în litigiul anterior. Judecata se face pornind de la premisa că acele fapte sunt deja certe și recunoscute.

Părțile care au participat la prima cauză nu mai pot invoca în procesul ulterior că acele fapte au fost stabilite greșit sau că ar trebui reevaluate.

Acest articol consacră efectul pozitiv al autorității de lucru judecat, adică: hotărârea judecătorească irevocabilă nu doar împiedică rejudecarea aceleiași cauze ci și obligă instanțele ulterioare să recunoască drept adevărate faptele stabilite anterior.

Pornind de la argumentele apelantei indicate în cererea de apel, Completul de judecată notează că întinderea obligației autorității judecătorești de a motiva hotărârea poate varia în funcție de circumstanțele specifice, natura şi complexitatea cauzei (a se vedea Ruiz Torija vs Spania, 9 decembrie 1994, parag. 29).

În special, instanța de apel susține integral considerentele din hotărârea din 21 august 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central. Motivarea oferită de instanța de fond este una clară și are o legătură logică cu argumentele reclamantei.

Astfel, conform jurisprudenţei Ct.E.D.O., prin respingerea unui apel, Curtea de apel poate, în principiu, doar să susțină motivele hotărârii instanței inferioare (a se vedea Helle vs Finlanda, 19 decembrie 1997, parag. 59-60, Hirvisaari vs Finlanda, 27 septembrie 2001, parag. 30, UNCUOĞLU vs Turcia, 5 septembrie 2017, parag. 38).

În acest sens, este necesar ca prima instanța să pronunțe o hotărâre motivată în detaliu și completă, pentru a putea fi considerată drept echitabilă procedura îndreptată împotriva apelantei.

Mai mult, apelanta nu a dat detalii concrete cu privire încălcările de drept material comise de instanța de fond. Or, expunerea unor alegații desfășurate nu constituie un temei de ilegalitate a unui act judecătoresc.

Pe această cale, apelanta nu a oferit o alternativă la textele de lege, pe care s-a axat prima instanță, dar nici nu a furnizat o altă interpretare a acestor legi.

Astfel, în lumina împrejurărilor din speță, instanța de apel învederează că nu există niciun element care să indice că prima instanță nu a examinat elementele decisive ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele Victor Harovschi vs Moldova, 18 noiembrie 2008; Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova, 17 octombrie 2017 sau Calancea și alții vs. Moldova, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35). Or, hotărârea primei instanțe este suficient de argumentată.

De altfel, instanța de apel remarcă că, și argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, or reproducerea motivelor invocate în cererea depusă în instanța de insolvabilitate nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a concluzionat asupra netemeiniciei cererii înaintate de către Afanas Galina împotriva lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Vera Popaz cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO”, recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării

dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciului de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor.

Distinct de cele indicate, Colegiul judiciar, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelantă sunt neîntemeiate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL „NOURCO", şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025 și încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de Afanas Galina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 iulie 2025 și hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 21 iulie 2025, în cauza de insolvabilitate la cererea depusă de Afanas Galina împotriva lui Butuc Tudor, Chicu Dumitru și Vera Popaz cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „NOURCO", recunoașterea dreptului de proprietate, a caracterului ilegal al actului judecătoresc, a documentului executoriu, anularea în parte a planului procedurii de restructurare, obligarea de a transmite actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, sumei cu titlu de preț al serviciului de construire neprestat și cu titlu de supraplată, compensarea prejudiciului moral și anularea licitațiilor.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia